

คำกล่าวบูชาพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา, พระผู้มีพระภาคเจ้า, เป็นพระอรหันต์, บริสุทธีหมดจด
จากกิเลสเครื่องเศร้าหมองทั้งหลาย, ได้ตรัสรู้ถูกถ้วนดีแล้ว,

อิเมหิ สักกาเรหิ ตัง ภะคะวันตัง อะภิปูชะยามิ, ข้าพเจ้าบูชา, ซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น,
ด้วยเครื่องสักการะเหล่านี้ (กราบ ๑ ครั้ง)

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม, พระธรรมคือศาสนา, อันพระผู้มีพระภาคเจ้า, แสดงไว้ดีแล้ว,
อิเมหิ สักกาเรหิ ตัง ธัมมัง อะภิปูชะยามิ, ข้าพเจ้าบูชา, ซึ่งพระธรรมเจ้านั้น, ด้วยเครื่อง
สักการะ เหล่านี้ (กราบ ๑ ครั้ง)

สุปฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, หมู่พระสงฆ์ผู้เชื่อฟัง, ของพระผู้มีพระภาคเจ้า,
ปฏิบัติดีแล้ว,

อิเมหิ สักกาเรหิ ตัง สังฆัง อะภิปูชะยามิ, ข้าพเจ้าบูชา, ซึ่งหมู่พระสงฆ์เจ้านั้น, ด้วย
เครื่องสักการะเหล่านี้ (กราบ ๑ ครั้ง)

คำอาราธนาศีล ๕

มะยัง ภันเต, วิสุง วิสุง รักษะนัตถายะ, ติสระเณนะ สะหะ, ปัญจะ สีลานิ ยา
จามะ, ทุดิยัมปิ มะยัง ภันเต, วิสุง วิสุง รักษะนัตถายะ, ติสระเณนะ สะหะ, ปัญจะ สีลานิ
ยาจามะ, ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต, วิสุง วิสุง รักษะนัตถายะ, ติสระเณนะ สะหะ, ปัญจะ
สีลานิ ยาจามะ.

หมายเหตุ.- ถ้าคนเดียวทั้งอาราธนาศีลและรับศีล ให้เปลี่ยน มะยัง เป็น อะหัง, และ
เปลี่ยน ยาจามะ เป็น ยาจามิ นอกนั้นเหมือนกันหมด

คำนมัสการ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ

คำปฏิญาณตนถึงไตรสรณคมน์

พุทฺธัง สะระณัง คัจฉามิ
ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ
สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ
ทุดิยัมปิ พุทฺธัง สะระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ ฐัมมัง สระระณัง คัจฉามิ
 ทุติยัมปิ สังฆัง สระระณัง คัจฉามิ
 ตะติยัมปิ พุทฺธัง สระระณัง คัจฉามิ
 ตะติยัมปิ ฐัมมัง สระระณัง คัจฉามิ
 ตะติยัมปิ สังฆัง สระระณัง คัจฉามิ

ต่อจากนี้พระท่านจะกล่าวว่า “ติสระระณะคะมะหนัง หนีฏฐิตัง” ผู้รับศีลพึงรับพร้อม ๆ กันว่า “อามะ ภัณฑะ” แล้วตั้งใจสมาทานศีล(รับศีล)ตามที่พระท่านนำกล่าวสมาทานต่อไปว่า.-

ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ,
 อะทินนาทานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ,
 กาเมสุ มิจฉาจารา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ,
 มุสาวาทา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ,
 สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐาณา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

(ต่อจากนี้พระท่านจะกล่าว ผู้รับศีลไม่ต้องว่าตาม)

อิมานิ ปัญจะสิกขาปะทานิ,
 สีเลนะ สุคะตัง ยันติ, สีเลนะ โภคะสัมปะทา,
 สีเลนะ นิพพุตัง ยันติ, ตัสมา สีลัง วิโสธะเย.

ผู้รับศีลพึงรับพร้อม ๆ กันว่า “สาธุ ภัณฑะ” เสร็จแล้วไหว้ หรือ กราบตามสมควรแก่กรณี

คำอาราธนาธรรม

พรหมมา จะ โลกาธิปะตี สะหัมปะติ
 กัตถัญชะลี อั้นธิวะรัง อะยาจะณะ
 สันตีระ สัตตปาปะระชัคคะชาติกา
 เทเสตุ ฐัมมัง อะนุกัมปิมัง ปะชัง ฯ

คำอาราธนาธรรมพิเศษ

จาตุททะสี ปันณะระสี	ยา จะ ปักข์สสะ อัญญะมี
กาลา พุทฺธะนะ ปันญัตตา	สัททัมมัสสะวะนัสสิเม
<u>อัญญะมี</u> โข อะยันทานิ	สัมมปัตตา อะภิลักขิตา
เตนายัง ปะริสา ฐัมมัง	โสตุยัง อิตะ สะมาคะตา
สาอะ อัยโย ภิกขุสังโฆ	กะโรตุ ฐัมมะเทสะหนัง
อะยังจะ ปะริสา สัพพา	<u>อัญญิกัตวา</u> สุณาตุ ตันติ ฯ

หมายเหตุ.- ๑.ถ้าวันพระ ๑๕ คำ ว่า ปันณะระสี, ถ้า ๑๔ คำ ว่า จาตุททะสี แทน อัญญะมี

๒. กัตวา อ่านว่า กัด-ตะ-วา (เฉพาะ ตะให้อ่านออกเสียงสั้น ๆ)

๓. คำอาราธนาธรรมพิเศษนี้ ใช้เฉพาะในวันธรรมสวนะหรือวันพระเท่านั้น

คำอาราธนาพระปริตร

วิบัติติประวิฬาทายะ	สัพพะสัมปัตติสัทธา
สัพพะทุกขะวินาสายะ	ปะริตตัง พุฏฐะ มังคะลัง
วิบัติติประวิฬาทายะ	สัพพะสัมปัตติสัทธา
สัพพะภะยะวินาสายะ	ปะริตตัง พุฏฐะ มังคะลัง
วิบัติติประวิฬาทายะ	สัพพะสัมปัตติสัทธา
สัพพะโรคะวินาสายะ	ปะริตตัง พุฏฐะ มังคะลัง ๕

ข้อควรสังเกต.-

คำอาราธนาพระปริตรนี้แบ่งออกเป็น ๓ รอบ

โดยรอบแรกใช้คำว่า ทุกขะ, รอบ ๒ ใช้คำว่า ภะยะ, และรอบ ๓ ใช้คำว่า โรคะ จากข้อสังเกตนี้จะเห็นได้ว่าไม่ปรากฏ มีคำว่า พะยะคะ ซึ่งพิธีกรรมบางคนนำมาใช้กล่าวเลย (ภะยะ แปลว่า ภัยพิบัติ ส่วน พะยะคะ ในภาษาบาลีผู้รวบรวมยังไม่เคยพบเห็นที่ใด และยังไม่ทราบความหมายท่านผู้ใดทราบโปรดให้คำชี้แจงด้วยจะขอบคุณมาก)

คำอาราธนาพาหุง(ให้พระสวดบาตร)

อิมัง	ปะฏิปัตตัง	ปัตตคณัง	ปัตตัง	คัณหามะ	
ทุติยัมปิ	อิมัง	ปะฏิปัตตัง	ปัตตคณัง	ปัตตัง	คัณหามะ
ตะติยัมปิ	อิมัง	ปะฏิปัตตัง	ปัตตคณัง	ปัตตัง	คัณหามะ

คำอธิษฐานก่อนตักบาตร

สุทินนัง ะตะ เม ทานัง อาสะวัคชะยาระหัง โหตุ ะนาคะเต กาเล
 ข้าของข้าพเจ้า ขาวดั่งดอกบัว ยกขึ้นเหนือหัว ขอถวายพระพุทธรูป ขอบูชาพระธรรม น้อม
 นำถวายแด่พระสงฆ์ ด้วยจิตจำนง มุ่งตรงต่อพระนิพพาน ขอให้พบดวงแก้ว ขอให้แคล้ว
 บ่วงมาร ในอนาคตกาล เบื้องหน้าโน้นเทอญ สาธุ สาธุ สาธุ ๕

คำถวายข้าวพระพุทธรูป(แบบที่ ๑)

อิมัง สุปะพะยัญชนะสัมปันนัง สาลินัง โอทะนัง อุทะกัง ะรัง พุทธัสสะ ปุเชมิฯ
 แปลว่า : ข้าพเจ้า ขอบูชาข้าวสุกแห่งข้าวสาลีทั้งหลาย พร้อมทั้งแกงและกับ และน้ำอัน
 ประเสริฐนี้ แด่พระพุทธรูปเจ้า ๕

คำถวายข้าวพระพุทธรูป(แบบที่ ๒)

อิมัง สุปะพะยัญชนะสัมปันนัง,สาสีนัง โภชะนัง,สะอุทะกัง ะรัง,
 สัมมาสัมพุทฺธัสสะ นียยาเทมะ ฯ

คำแปล : ข้าพเจ้า ขอน้อมถวาย ซึ่งโภชนะแห่งข้าวสาสีทั้งหลาย พร้อมทั้งแกงและกับ
 และน้ำอันประเสริฐนี้ แต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ฯ

คำลาข้าวพระพุทธ

เสสัง มังคะลา ยาจามิ ฯ

แปลว่า “ข้าพเจ้า ขอส่วนที่เหลือ จากพระพุทธเจ้าผู้เป็นมงคล”

คำถวายสังฆทาน (แบบสามัญ)

อิมานิ มะยัง ภันเต, ภัตตานิ สะปะระวารานิ, ภิกขุสังฆัสสะ,โอโณชะยามะ,
 สาธุ โน ภันเต, ภิกขุสังโฆ, อิมานิ ภัตตานิ, สะปะระวารานิ, ปะฏิคคัณหาตุ, อัมहा
 กัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ.

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ, ข้าพเจ้าทั้งหลาย, ขอน้อมถวาย, ภัตตาหาร กับทั้งบริวาร
 เหล่านี้, แก่พระภิกษุสงฆ์, ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับ, ภัตตาหาร กับทั้งบริวารเหล่านี้,
 ของข้าพเจ้าทั้งหลาย, เพื่อประโยชน์และความสุข, แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย, ตลอดกาลนาน
 เทอญ ฯ

(ผู้กล่าวคำถวายไม่ต้องกล่าวคำว่า “สาธุ”)

คำถวายมตกภัตร(อุทิศให้ผู้ตาย)

อิมานิ มะยัง ภันเต, มะตะกะภัตตานิ, สะปะริวารานิ, ภิกขุสังฆัสสะ, โอโณชะยา
 มะ, สาธุ โน ภันเต, ภิกขุสังโฆ, อิมานิ มะตะกะภัตตานิ, สะปะริวารานิ, ปะฏิคคัณ
 หาตุ, อัมหากัญเจะ, มาตาปีตุอาทีนัญเจะ ญาตะกานัง, กาละกะตาทัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ,
 สุขายะ ฯ

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ, ข้าพเจ้าทั้งหลาย, ขอน้อมถวาย มะตะกะภัตตาหาร กับทั้ง
 บริวารเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย แก่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับ มะตะกะ
 ภัตตาหาร กับทั้งบริวารเหล่านี้ เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย และแก่
 ญาติทั้งหลายมีมารดาบิดาเป็นต้น ผู้ล่วงลับไปแล้ว สิ้นกาลนาน เทอญ ฯ

คำถวายผ้าป่า

อิมานี มะย้ง ภันเต, ปังสุกุลละจีวะรานี, สะปะริวารานี, ภิกขุสังฆ์สสะ, โอิโณชะยา
มะ, สาธุ โน ภันเต, ภิกขุสังโฆ, อิมานี ปังสุกุลละจีวะรานี, สะปะริวารานี, ปะฏิคคัณหาตุ,
อัมหากัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ ๕

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย ซึ่งผ้าป่า กับทั้งบริวาร
เหล่านี้ของข้าพเจ้าทั้งหลาย แก่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับ ซึ่งผ้าป่า กับทั้ง
บริวารเหล่านี้เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ตลอดกาลนาน เทอญ ๕

คำถวายสลากภัต

เอตานิ มะย้ง ภันเต, สะลากะภัตตานี, สะปะริวารานี, อะสุกัฏฐานะ, ฐะปะตานี,
ภิกขุสังฆ์สสะ, โอิโณชะยามะ, สาธุ โน ภันเต, ภิกขุสังโฆ, เอตานิ, สะลากะภัตตานี, สะปะริ
วารานี, ปะฏิคคัณหาตุ, อัมหากัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ ๕

(คำแปล)ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ภัตตอาหารมีของคาวหวาน ตามหมายเลข
สลาก กับทั้งบริวารทั้งหลาย ซึ่งตั้งไว้แล้ว ณ ที่โน้นนั้น ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย
แต่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับ ซึ่งสลากภัตตอาหารกับทั้งบริวารเหล่านั้น ของ
ข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ ๕

คำกรวดน้ำแบบสั้น

อิหัง เม ญาตีนัง โหตุ, สุขิตา โหนตุ ญาตะโย ๕

ขอให้ผลส่วนบุญนี้ จงสำเร็จประโยชน์แก่หมู่ญาติของข้าพเจ้า, ขอให้ญาติทั้งหลาย
จงมีความสุขเถิด สาธุ ๕

คำอาราธนาศีล ๘

มะย้ง ภันเต, วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ, ติสระเณนะ สะหะ, อังกุฐะ สีลานี ยา
จามะ, ทุติยัมปิ มะย้ง ภันเต, วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ, ติสระเณนะ สะหะ, อังกุฐะสี
ลานี ยาจามะ, ตะติยัมปิ มะย้ง ภันเต, วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ, ติสระเณนะ สะหะ, อัง
กุฐะ สีลานี ยาจามะ,

หมายเหตุ.-ถ้าอาราธนาและรับศีลเพียงคนเดียวให้เปลี่ยน มะย้ง เป็น อะหัง, และ
เปลี่ยน ยาจามะ เป็น ยาจามิ นอกนั้นเหมือนกันหมด

คำอาราธนาอุโบสถศีล

มะย้ง ภันเต, ติสระเณนะ สะหะ, อังกุฐังคะสะมันนาคะตัง, อุโปสะถัง ยาจามะ,
ตุติยัมปิ มะย้ง ภันเต, ติสระเณนะ สะหะ, อังกุฐังคะสะมันนาคะตัง, อุโปสะถัง ยาจามะ,

ตะตียัมปิ มะยัง ภันเต, ติสระเถนะ สะหะ, อัญจันตะสะมันนาคะตัง, อุโปสะถัง ยาจามะ,
 หมายเหตุ.-ถ้าอาราธนาและรับศีลเพียงคนเดียว ให้เปลี่ยน มะยัง เป็น อะหัง, และ
 เปลี่ยน ยาจามะ เป็น ยาจามิ นอกนั้นเหมือนกันหมด

คำถวายผ้ากฐิน

อิมัง ภันเต, สะปะริวารัง, กะฐินะจีวะระทุสสัง,สังฆัสสะ,โอโณชะยามะ, สาธุ
 โน ภันเต, สังโฆ, อิมัง, สะปะริวารัง, กะฐินะทุสสัง, ปะฏิคคัณห์หาตุ, ปะฏิคคะเหตฺวา จะ,
 อิมินา ทุสเสนะ กะฐินัง อัตถะระตุ, อัมหากัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ ๗

ข้าแต่พระภิกษุสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายซึ่งผ้ากฐินทาน
 พร้อมทั้งของบริวารเหล่านี้แก่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับซึ่งผ้ากฐินทาน พร้อมทั้ง
 ของบริวารทั้งหลายเหล่านี้ของข้าพเจ้าทั้งหลาย และเมื่อรับแล้วขอจงกรานกฐินด้วยผ้าผืนนี้
 เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้า และญาติของข้าพเจ้าทั้งหลายสิ้นกาลนาน เทอญ ๗

คำถวายผ้าจำนำพรรษา

อิมานิ มะยัง ภันเต, วัสสาวาสิกานิ,สะปะริวารานิ, ภิกขุสังฆัสสะ,โอโณชะยามะ, สาธุ
 โน ภันเต, ภิกขุสังโฆ, อิมานิ, วัสสาวาสิกานิ, ปะฏิคคัณห์หาตุ, อัมหากัง, ทีฆะรัตตัง, หิตา
 ยะ, สุขายะ ๗

(คำแปล)

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอน้อมถวายซึ่งผ้าอาบน้ำฝน กับทั้งบริวาร
 ทั้งหมดเหล่านี้ แต่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับ ซึ่งผ้าอาบน้ำฝน กับทั้งบริวาร
 เหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน
 เทอญ ๗

คำถวายผ้าอัจเจกจีวร

อิมานิ มะยัง ภันเต, อัจเจกะจีวะรานิ, สะปะริวารานิ, ภิกขุสังฆัสสะ, โอโณชะยามะ,
 สาธุ โน ภันเต, ภิกขุสังโฆ, อิมานิ, อัจเจกะจีวะรานิ, ปะฏิคคัณห์หาตุ, อัมหากัง, ทีฆะรัตตัง,
 หิตายะ, สุขายะ

(คำแปล)

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอน้อมถวายซึ่งผ้าอัจเจกจีวร กับทั้งบริวาร
 ทั้งหมดเหล่านี้ แต่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับ ซึ่งผ้าอัจเจกจีวร กับทั้งบริวาร
 เหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน
 เทอญ ๗

คำถวายผ้าอาบน้ำฝน

อิมานิ มะยัง ภันเต, วัสสิกะสาฎะกานิ, สะปะริวารานิ, ภิกขุสังฆัสสะ, โอิโณชะยามะ, สาธุ โน ภันเต, ภิกขุสังโฆ, อิมานิ, วัสสิกะสาฎะกานิ, ปะฏิคคัณ्हาทุ, อัมหากัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ ๘

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอน้อมถวายซึ่งผ้าอาบน้ำฝน กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ แต่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับ ซึ่งผ้าอาบน้ำฝน กับทั้งบริวารเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ ๘

คำถวายข้าวสาร

อิมานิ มะยัง ภันเต, ตัณฑุลานิ, สะปะริวารานิ, ภิกขุสังฆัสสะ, โอิโณชะยามะ, สาธุ โน ภันเต, ภิกขุสังโฆ, อิมานิ, ตัณฑุลานิ, ปะฏิคคัณ्हาทุ, อัมหากัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ ๘

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอน้อมถวายซึ่งข้าวสาร กับทั้งบริวารเหล่านี้ แต่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับ ซึ่งข้าวสาร กับทั้งบริวารเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ ๘

คำถวายเวจุกุฎฐิ (ห้องสุขา)

มะยัง ภันเต, อิมัง, วัจจะกุฎฐิง, อาคตนาถาสัสสะ, จาคุกทิสัสสะ, ภิกขุสังฆัสสะ, โอิโณชะยามะ, สาธุ โน ภันเต, ภิกขุสังโฆ, อิมัง, วัจจะกุฎฐิง, ปะฏิคคัณ्हาทุ, อัมหากัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ ๘

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอน้อมถวายซึ่งเวจุกุฎฐิ หลังนี้ แต่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับ ซึ่งเวจุกุฎฐิ หลังนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ ๘

คำถวายสะพาน

มะยัง ภันเต, อิมัง, เสตุง, มหาชะน่านัง, สาธาระณัตถายะ, นียยาเทมะ, สาธุ โน ภันเต, สังโฆ, อิมัสสุมิง, เสตุมหิ, นียยาทิตะ, สกุขิตโต โหตุ, อิทัง, เสตุนานัง, อัมหากัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ, สังวัตตะตุ ๘

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอมอบถวายซึ่งสะพานนี้ เพื่อประโยชน์ทั่วไป แก่มหาชนทั้งหลาย ขอพระสงฆ์จงเป็นพยาน แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ในสะพานที่ข้าพเจ้า

ทั้งหลายได้มอบให้แล้วนี้ ขอเสตุทานนี้ จงเป็นไป เพื่อประโยชน์และความสุข แก่
ข้าพเจ้าทั้งหลายสิ้นกาลนานเทอญ ฯ

คำถวายกระทงทรงประทับ

มะยัง ภันเต, อิมินา ปะทีเปนะ, อะสุกายะ นัมมะทายะ, นะทียา ปุลิเน จูติง,
ปาทะวะลัญชัง อะภิปูเชมะ, อะยัง, ปะทีเปนะ มุณีโน, ปาทะวะลัญชัสสะ, ปุชา, อัมหากัง,
ทีฆะรัตตัง, หิตายะ สุขายะ สังวัตตะตุ ฯ

ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมไหว้บูชา ซึ่งรอยฝ่าพระบาทของพระ
บรมศาสดามหามุนีเจ้า ที่ประดิษฐาน ณ ริมฝั่งแม่น้ำนัมมทานทีโน้น ด้วยดวงประทีปนี้
ขอผลแห่งการบูชานี้ จงเป็นไปพร้อมเพื่อประโยชน์เกื้อกูล เพื่อความร่มเย็นเป็นสุข แก่
ข้าพเจ้าทั้งหลาย ตลอดกาลนาน เทอญ ฯ

คำอาราธนา บูชา ภาวนา ถวาย

(ก่อนอาราธนา บูชา ภาวนา ถวาย ต้องภาวนาค้อย นะโม ๓ จบก่อนเสมอ)

คำบูชาพระรัตนตรัย

อิมินา สักกาเรนะ พุทธัง ปูเชมิ

อิมินา สักกาเรนะ ัมมัง ปูเชมิ

อิมินา สักกาเรนะ สังฆัง ปูเชมิ

คำอภิโลกน์สังฆทาน

ยัคเข ภันเต สังโฆ ชานาตุ

ขอพระสงฆ์ทั้งปวงจงฟังคำข้าพเจ้า บัดนี้ ทายก ทายิกา ผู้มีจิตศรัทธา ได้น้อมย่นามมาซึ่ง
ภัตตาหารมาถวายเป็นสังฆทานแก่พระภิกษุสงฆ์ อันว่า สังฆทานนี้ ย่อมมีอานิสงส์อันยิ่งใหญ่
สมเด็จพระพุทธองค์จะได้จำเพาะเจาะจงว่าเป็นของภิกษุรูปหนึ่งรูปใดก็หามิได้ เพราะเป็นของ
ได้แก่สงฆ์ทั่วสังฆมณฑล พระพุทธองค์ตรัสว่าให้แจกกันตามบรรดาที่มาถึง

ฉะนั้น บัดนี้ข้าพเจ้า จะสมมติตนเป็นผู้แจกของสงฆ์ พระสงฆ์ทั้งปวงจะเห็นสมควรหรือไม่เห็นสมควร
ถ้าเห็นว่าไม่เป็นการสมควรแล้ว ไซ้รับของได้ทักท้วงขึ้นในท่ามกลางสงฆ์อย่า
ได้เกรงใจ ถ้าเห็นว่าเป็นสมควรแล้ว ก็จงเป็นผู้นั่งอยู่ (หยุดคิดหนึ่ง) บัดนี้ พระสงฆ์ทั้งปวง
นั่งอยู่ ข้าพเจ้าจักรู้ได้ว่าเป็นการสมควรแล้ว จะได้ทำการแจกของสงฆ์ต่อไป ณ กาลบัดนี้

อะยัง ประฐมะ ภาโค มหาเถรสสะ ปาปุณนติ ส่วนที่ ๑ ย่อมถึงแก่พระเถระผู้ใหญ่ผู้อยู่
เหนือข้าพเจ้า

อะวะเสสา ภาคา อัมหากัง ปาปุณนติ ส่วนที่เหลือจากพระเถระผู้ใหญ่แล้วย่อมถึงแก่
ข้าพเจ้าทั้งหลาย ตามบรรดาที่มาถึงพร้อมกันทุก ๆ รูป (ตลอดถึงสามเณรด้วย) เทอญ

สาธุ

หมายเหตุ มหาเถรสสะ นั้น เปลี่ยนเป็น เถรสสะ บ้าง มัชฌิมะ บ้าง ตามฐานะของหัวหน้า
ในที่นั้น ถ้าไม่มีสามเณรอยู่ด้วย ก็ไม่ต้องว่า ตลอดถึงสามเณรด้วย คำอุปโลกน์นี้เป็นหน้าที่
ของรูปที่ ๒ หรือที่ ๓ ก็ได้

คำถวายสลากภัตต์

เอตานิ มะยัง ภันเต สละกะภัตตานิ สะปะริวารานิ อะสุกัณฐานะ ฐะปะตานิ ภิกขุสังฆัสสะ
โธโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ เอตานิ สละกะภัตตานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณ
หาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ สลากภัตตอาหารกับทั้งบริวารทั้งหลาย ซึ่งตัวไว้ ณ ที่โน้นนั้น
ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายแก่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับ ซึ่งสลากภัตตอาหาร
กับทั้งบริวารเหล่านั้น ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย
สิ้นกาลนานเทอญ ฯ

คำถวายข้าวสาร

อิมานิ มะยัง ภันเต ตัณฑูลานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ โธโณชะยามะ สาธุ โน ภัน
เต ภิกขุสังโฆ อิมานิ ตัณฑูลานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ
สุขายะ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายข้าวสารกับทั้งบริวารเหล่านี้ แก่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับ ข้าวสารกับทั้งบริวารเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ ฯ

คำถวายผ้าวัสสิกสาฎก (ผ้าอาบน้ำฝน)

อิมาหิ มะยัง ภันเต วัสสิกสะสาฎิกานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอลิเษยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมาหิ วัสสิกสะสาฎิกานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย ผ้าอาบน้ำฝนกับทั้งบริวารเหล่านี้ แก่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับ ผ้าอาบน้ำฝนกับทั้งบริวารเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ ฯ

คำถวายผ้าป่า

อิมาหิ มะยัง ภันเต ปังสุกุละจีวะรานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอลิเษยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมาหิ ปังสุกุละจีวะรานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย ผ้าบังสุกุลจีวรกับทั้งบริวารเหล่านี้ แก่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับ ผ้าบังสุกุลจีวรกับทั้งบริวารเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ ฯ

คำชักผ้าป่า

อิมัง ปังสุกุละจีวะรัง อัธสามิกัง มัยหัง ปาปุณนาคิ

คำถวายผ้ากฐิน

อิมัง ภัณฑะ, สะปะริวารัง, กะฐินะทุสสัง, สังฆัสสะ, โอลิณะยามะ, สาธุ โน ภัณฑะ, สัง
โฆ, อิมัง, สะปะริวารัง, กะฐินะทุสสัง, ปะฎีกคัณหาตุ, ปะฎีกคะเหตวา จะ, อิมินา ทุสเสนะ,
กะฐินัง, อัถละระตุ, อัมหากัง, ทิฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ,

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย ผ้ากฐินกับทั้งบริวารนี้ แก่พระสงฆ์
ของพระสงฆ์รับผ้ากฐิน กับทั้งบริวารนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย รับแล้วจงกราบกฐิน ด้วยผ้านี้
เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำแสดงตนเป็นอุบาสก

เอตาหัง ภัณฑะ สุจิระปะรินิพพุตัมปิ ตัง ภะคะวันตัง สะระณัง คัจฉามิ ฆัมมัญจะ ภิกขุสัง
ฆัญจะ อุปาสะกัตตัง สังโฆ ชาเรตุ.

คำถวายดอกไม้ธูปเทียนเพื่อบูชา

อิมานิ มะยัง ภัณฑะ ทิปะฐปะปุปะชะวะรานิ ระตะนัตตะยัสเสวะ อะภิปูชะมะ อัมหากัง ระตะ
นัตตะยัสสะ ปูชา ทิฆะรัตตัง หิตะสุขาวะหา โหตุ อาสะวักขะยัปปัตติยา

คำแปล

ข้าแต่พระคุณเจ้าทั้งหลายผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอบูชาธูปเทียนและดอกไม้อัน
ประเสริฐเหล่านี้ แก่พระรัตนตรัย กิริยาที่บูชาแก่พระรัตนตรัยนี้จึงเป็นผลนำมาซึ่งประโยชน์
และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน จงเป็นไปเพื่อให้อิถถึงซึ่งพระนิพพาน เป็นที่สิ้น
ไปแห่งอาสวะกิเลส เทอญ ฯ

คำนำถวายดอกไม้ธูปเทียนวันมาฆบูชา

อัชชาลัย มามะปุลณะมี สัมปตดา มามะนักขัตเตนะ ปุลณะจันโท ยุโต ยัต
 ณะ ตะถาคะโต อะระหัง สัมมาสัมพุทธโธ จาตุรงคิเกสวาระกะสันนิปาเต โอวาทะปาติโมกข์
 อุททิสสิ ตะทา หิ อัทตะเตระสาณิ สัพเพสังเยวะ จีณาสะวานัง สัพเพ เตเอหิภิกขุกา สัพเพปิ
 เต อะนามันติตาวะ ณะคะวะโต สันตักัง อาคะเต เวพฺวะเน กะลันทะกะนิวาเป มามะปุล
 ณะมียัง วัฑฒะมานะภัจฉายายะ ตัสสิญจะสันนิปาเต ณะคะวา วิสุทฺฐโปสะถัง อะกาสิ อะยัง
 อัมหากัง ณะคะวะโต เอโกเยวะ สวาระกะ-สันนิปาโต อะโหสิ จาตุรงคิโก อัทตะเตระสาณิ
 ภิกขุสะตานิ สัพเพสังเยวะ จีณาสะวานัง มะยันทานิ อิมัง มามะปุลณะมี นักขัตตะสะมะยัง
 ตักกาสะสะทิสัง สัมปตดา จิระปะรินิพพุตัมปิ ตัง ณะคะวันตัง อะนุสสะระมานา อิมัสมิ
 ตัสสะ ณะคะวะโต สักกิญเต เจติเย อิมะหิ ทีปะฐุปะปฺพวาทิสักกาเรหิ ตัง ณะคะวันตัง ตานิ
 จะ อัทตะเตระสาณิ ภิกขุสะตานิ อะภิปฺพะยามะ สาธุ โน ภันเต ณะคะวา สะสวาระกะสังโฆ
 สุกิระปะรินิพพุโต กุณเหิ ณะระมาโน อิทะ สักกาเร ทุกะตะปะณณการะภูเต ปะภุคคัณหาตุ
 อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

(คำแปล)

วันนี้มาประจวบวันมาฆปุณณมี เพ็ญเดือน ๓ พระจันทร์เพ็ญประกอบด้วยฤกษ์
 มาฆะ ตรงกับวันที่พระตถาคตอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้ทรงแสดงโอวาทปาติโมกข์ขึ้น ใน
 ที่ประชุมสาวกสงฆ์พร้อมด้วยองค์ ๔ ประการ ครั้งนั้นพระภิกษุ ๑๒๕๐ องค์ ล้วนแต่พระ
 จีณาสพ อุปสมบทด้วยเอหิภิกขุอุปสัมปทาไม่มีผู้ใดเรียก มาประชุมยังสำนักพระผู้มีพระภาค
 ณ เวฬุวนาราม เวลาตะวันบ่ายในวันมาฆปุณณมี, แลสมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าได้ทรงทำวิสูตร
 อุโบสถทรงแสดงโอวาทปาติโมกข์ขึ้น ณ ที่ประชุมนั้น การประชุมสาวกสงฆ์พร้อมด้วยองค์
 ๔ ของพระผู้มีพระภาคเจ้าแห่งเราทั้งหลายนี้ ได้มีครั้งเดียวเท่านั้น พระภิกษุ ๑๒๕๐ องค์ล้วน
 แต่พระจีณาสพ บัดนี้เราทั้งหลายมาประจวบมาฆปุณณมีนักขัตสมณีนี ซึ่งคล้ายกับวันจาตุรงค
 สันนิบาตนั้นแล้ว มาระลึกถึงพระผู้มีพระภาคนั้นแม้ปรินิพพานนานมาแล้ว จะเคารพบูชาพระ
 ผู้มีพระภาคแลภิกษุ ๑๒๕๐ องค์นั้น ด้วยสักการะทั้งหลายมีเทียนรูปหลอดดอกไม้เป็นต้นเหล่านี้
 ในเจดีย์สถานนี้ ซึ่งเป็นพยานของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ขอเชิญพระผู้มี
 พระภาคพร้อมด้วยสาวกสงฆ์ แม้ปรินิพพานนาน มาแล้วด้วยดี ยังเหลืออยู่แต่พระคุณทั้งหลาย
 จงทรงรับสักการะบรรณาการ คนยากเหล่านี้ของข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์ เพื่อ
 ความสุข แก่ข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลายสิ้นกาลนาน เทอญ.

คำนำถวายเป็นดอกไม้ธูปเทียนวันวิสาขบูชา

ยะมัมหะ โข มะยัง ภะคะวันตัง สรรระณัง คตะตา, โย โน ภะคะวา สัตถา, ยัสสะ จะ มะยัง ภะคะวะโต ชัมมัง โรเจมะ, อะโหสิ โข โส ภะคะวา มัชฌิเมสุ ชะนะปะเทสุ อะริยะเกสุ มะนุสเสสุอุปันโน, ชัตติโย ชาติยา โคตะโม โคตเตนะ, สักยะปุตโต สักยะกุลา ปัพพะชิตโต สะเทวะเก โลเก สะมาระเก สะพรหมะเก สัสสะมะณะพราหมะณิยา ปะชายะ สะเทวะมะนุสสาเย อะนุตตะรัง สัมมาสัมโพธิ อภิสัมพุทโธ, นิสสังสะยัง โข โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะ สาระถิ สัตถาทะวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวา, สวากขาโต โข ปะนะ เตนะ ภะคะวะตา ชัมโม, สันทิฎฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก, ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิ, สุปะฏิปันโน โข ปะนัสสะ ภะคะวะโต สวากะสังโฆ, อุกุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สวากะสังโฆ ญาเยปะฏิปันโน ภะคะวะโต สวากะสังโฆ, สามิจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สวากะสังโฆ, ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัญญะ ปุริสะปุคคะลา เอสะ ภะคะวะโต สวากะสังโฆ, อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเนยโย อัญชะลีกระณีโย อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสะ อะยัง โข ปะนะ

ธูป

ปะฏิมา

ตัง

ภะคะวันตัง

อุททิสสะ กะโต

อุททิสสะ กะโต ยาวะเทวะ ทัสสะเนนะ ตัง ภะคะวันตัง

อะนุสสะริตวา ปะสาทะ สังเวคะปะฏิลาภายะ, มะยัง โข เอตะระหิ อิมัง วิสาขะปุณณะมีกำลัง ตัสสะ ภะคะวะโต ชาตีสัมโพธินิพพานะกาละสัมมะตัง (ถ้าวันอัญญามี เปลี่ยนข้อความที่ขีดเส้นใต้เป็น เอตะระหิ อิมัง

วิสาขะปุณณะมีโตปะรัง อัญญะมีกำลัง ตัสสะ ภะคะวะโต สะริรัชฌาปะนะ กาละ สัมมะตัง) ปัตวา อิมัง ฐานัง สัมปัตตา, อิมะ ทัณณะที่ปะฐาภาติ สักกาเร คะเหตวา อัตตะโน กายัง สักการุปะชานัง กะริตวา ตัสสะ ภะคะวะโต ยะถากุจเจ คุณเ อะนุสสะรัน ตา,

อิมัง

ธูป

ปะฏิมา

ตักขัตตุง ปะทักขินัง กะริสสามะ

อิมัง ยะธา คะหิเตหิ สักการหิ ปุซัง กุรุมานา, สาธุ โน ภันเต
 ภะคะวา สุจิระปะรินิพพุโตปิ ญาตัพเพหิ คุณฺเหิ อะตีตารัมมะณะตายะ
 ปัญญาเย มาโน, อิเม อัมเหหิ คะหิเต สักการะ ปะภุคคัณฺหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ
 สุขายะ.

คำแปล

เราทั้งหลายถึงซึ่งพระผู้มีพระภาคพระองค์ใดว่าเป็นที่พึง, พระผู้มีพระภาคพระองค์ใดเป็นศาสดาของเราทั้งหลาย แลเราทั้งหลายชอบซึ่งธรรมของพระผู้มีพระภาคพระองค์ใด, พระผู้มีพระภาคพระองค์นั้นแล ได้อุบัติแล้วในหมู่มนุษย์ ชาวอริยกะในมัชฌิมชนบท, พระองค์เป็นกษัตริย์โดยพระชาติ เป็นโคดมโดยพระโคตร, เป็นสากยบุตรเสด็จออกบรรพชาแล้วแต่สากยสกุล เป็นผู้ตรัสรู้พร้อมเฉพาะแล้วซึ่งพระอนุตรสัมมาสัมโพธิญาณในโลกทั้งเทวโลก มารโลก พรหมโลก ในหมู่สัตว์ทั้งสมณพราหมณ์เทวดาแลมนุษย์ พระผู้มีพระภาคเจ้านั้นเป็นพระอรหันต์ เป็นผู้ตรัสรู้ชอบเอง เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิชาและจรณะ เป็นผู้เสด็จไปดีแล้ว เป็นผู้รู้แจ้งโลก เป็นสารถีแห่งบุรุษควรฝึกได้ ไม่มีผู้อื่นยิ่งไปกว่า เป็นศาสดาของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย เป็นผู้ตื่นแล้ว เป็นผู้เบิกบานแล้ว เป็นผู้มีโชค โดยไม่ต้องสงสัยแล อนึ่ง พระธรรมอันพระผู้มีพระภาคเจ้านั้นตรัสดีแล้ว อันผู้บรรลู่จะพึงเห็นเองไม่ประกอบด้วยกาล ควรเรียกให้มาดู ควรน้อมเข้ามา อันวิญญูชนพึงรู้เฉพาะตน และพระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น เป็นผู้ปฏิบัติดีแล้วแล เป็นผู้ปฏิบัติตรงแล้ว เป็นผู้ปฏิบัติเป็นธรรม, เป็นผู้ปฏิบัติสมควร, นี้คือคู่แห่งบุรุษสี่ บุรุษบุคคลแปด, นี้พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาค, เป็นผู้ควรของค่านับ เป็นผู้ควรของต้อนรับ เป็นผู้ควรของทำบุญ เป็นผู้ควรทำอัญชลี(ประนมมือไหว้) เป็นนาบุญของโลก ไม่มีนาบุญอื่นยิ่งกว่า พระสฤป

พระปฏิมา นี้แล

นักปราชญ์ ได้อุทิศเฉพาะต่อพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น สร้างไว้แล้วเพียงเพื่อระลึกถึงพระผู้มีพระภาคเจ้านั้นด้วยพรรณนะแล้ว ได้ความเลื่อมใสแลสังเวชบัดนี้เราทั้งหลายมาถึง กาลวิสาขปุณณมี เป็นที่รู้กันว่า กาลเป็นที่ประสูติตรัสรู้ แลเสด็จปรินิพพานแห่งพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น (ถ้าวันอัฐมี เปลี่ยนข้อความที่ขีดเส้นใต้ เป็น กาลที่ครบ ๘ เบื้องหน้าแต่วันวิสาขปุณณมี เป็นที่รู้กันว่า กาลเป็นที่ถวายพระเพลิงพระสรีระ แห่งพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น) จึงมาประชุมกันแล้ว ณ ที่นี้ ถือสักการะมีประทีปค้ำแลรูปเป็นต้นเหล่านี้ ทำกายของตนให้

เป็นดังภษนะรับเครื่องสักการะ ระลึกถึงพระคุณตามเป็นจริงทั้งหลายของพระผู้มีพระภาคเจ้า
นั้น บูชาด้วยสักการะอันถือไว้แล้วอย่างไร

จักทำประทักษิณสิ้นวาระสามรอบ ซึ่ง พระสอุป

พระปฏิมากร นี้ ข้าแต่พระองค์ผู้

เจริญ

ขอเชิญพระผู้มีพระภาคเจ้าแม่เสด็จปรินิพพานนานมาแล้ว ยังปรากฏอยู่ด้วย
พระคุณสมบัติอันข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลาย จะพึงรู้โดยความเป็นอติธรรมจึ่งทรงรับซึ่งเครื่อง
สักการะอันข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลายถือไว้แล้วนี้ เพื่อประโยชน์ เพื่อความสุขแก่ข้าพระพุทธ
เจ้าทั้งหลายสิ้นกาลนาน เทอญ.

คำนำถวายเป็นดอกไม้ธูปเทียนวันอาสาฬหบูชา

ยะมัมหะ โข มะยัง ะคะวันตัง ะระณัง ะคะตา โย โน ะคะวา สัตถา ยัสสะ
จะ มะยัง ะคะวะโต ะมมัง ะโรเจมะ ะโหติ โข โส ะคะวา ะระหัง สัมมาสัมพุทธโธ สัต
เตสุ ะการุญยัง ะปฏิจจะ ะรุธาเยโก ะหิตสี ะนุกัมปัง ะปาทาเย ะสาพพะปุณณะมียัง
พาราณะตียัง ะติปะตะเน ะคะทาเย ะญจะวัคคิยานัง ะกิกขุณัง ะนุตตะรัง ะมมะจักกััง ะ
ฐะมัง ะวัตเตตวา ะตตารี ะริยะสัจจานิ ะกะเสติ ฯ

ัตถมิญจะ โข ะมะเย ะญจะวัคคิยานัง ะกิกขุณัง ะมุโข ะยัสมา ะญญา
โณทัญญู ะคะวะโต ะมมัง ะสุตวา ะริชะยัง ะิตะมะลัง ะมมะจักขุัง ะปฏิละภิตวา ะยังคิยจิ
ะมะทะยะมมัง สัพพันตัง ะโรชะมมันติ ะคะวันตัง ะปะสัมปะทัง ะยาคิตวา ะคะวะโต
ะวะสันติกา ะหิกขุ ะปะสัมปะทัง ะปฏิละภิตวา ะคะวะโต ะมมะวินะเย ะริยะสวะกะ
สังโฆ โลก ะฐะมัง ะุปปีนโน ะโหติ ะพุทธะระตะนัง ะมมะระตะนัง ะงมะระตะนันติ ะริ
ตะนัง ะมปุณณัง ะโหติ ฯ

มะยัง โข ะตะระหิ ะมัง ะสาพพะปุณณะมิกาลัง ะตตะ ะคะวะโต ะมมะ
จักกัปะวัตตะนะกะละสัมะตัง ะริยะสวะกะสังมะอุปัตติกาละสัมะตัญจะ ะระตะนัตตะ
ยะสัมปุณณะกะละสัมะตัญจะ ะตวา ะมัง ะฐานัง ะมปะตตะ ะิเม ะกการ ะคะเหตวา ะตตะโน
กายัง ะกการุปะธานัง ะริตวา ะตตะ ะคะวะโต ะธาภูจเจ ะณะ ะนุสสะรันตา ะมัง ะ

ป้าง (อิมัง พุทธะปะฎิมัง) ติกข์ตุง ปะทักขิมัง กะริสสตามะ ยะถาคะหิเตหิ สักการะหิ ปุซัง
 กุรุมาณา ฯ

สาธุ โน ภันเต ภะคะวา สุจิระปะรินิพพุโตปิ ญัตตัพเพหิ กุณฺเหหิ อะติตารัม
 มะณะตายะ ปัญญาเยมาโน อิมะ อัมเหหิ คะหิเต สักการะ ปะฎิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัต
 ตัง หิตายะ สุขายะ ฯ

(คำแปล)

เราทั้งหลายถึงซึ่งพระผู้มีพระภาคพระองค์ใดแล้ว ว่าเป็นที่พึง พระผู้มีพระภาค
 พระองค์ใด เป็นพระศาสดาของเราทั้งหลาย อนึ่ง เราทั้งหลายชอบใจซึ่งพระธรรมของพระผู้มี
 พระภาคพระองค์ใด พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้นเป็นพระอรหันต์ตรัสรู้ชอบเอง ทรงอาศัย
 ความการุณในสัตว์ทั้งหลาย ทรงพระกรุณาแสวงหาประโยชน์เกื้อกูล ทรงอาศัยความเอ็นดู ได้
 ยังพระธรรมจักรอันยอดเยี่ยมให้เป็นไป ทรงประกาศอริยสัจ ๔ เป็นครั้งแรกแก่พระภิกษุปัญจ
 วักคีย์ ที่ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน ใกล้กรุงพาราณสีในวันอาสาฬหปุณณมี อนึ่ง ในสมัย
 นั้นแล ท่านพระอัญญาโกณฑัญญะผู้เป็นหัวหน้าของพระภิกษุปัญจวักคีย์ฟังธรรมของพระผู้มี
 พระภาคเจ้าแล้ว ได้ธรรมจักขุอันบริสุทธิ์ปราศจากมลทินว่า "สิ่งใดสิ่งหนึ่งมีความเกิดขึ้นเป็น
 ธรรมดา สิ่งทั้งปวงนั้น มีความดับเป็นธรรมดา" จึงทูลขออุปสมบทแก่พระผู้มีพระภาคเจ้าเป็น
 องค์แรกในโลก

อนึ่ง ในสมัยเมื่อนั้นแล พระสังฆรัตนะได้บังเกิดขึ้นเป็นครั้งแรกพระรัตนตรัย
 คือ พระพุทธรัตนะ พระธรรมรัตนะ พระสังฆรัตนะ ได้สมบูรณ์แล้วในโลก

บัดนี้ เราทั้งหลายแล มาประจวบมงคลสมัยอาสาฬหปุณณมี วันเพ็ญอาสาฬห
 มาสที่รู้พร้อมกันว่า เป็นวันที่พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้นทรงประกาศพระธรรมจักรเป็น
 วันที่เกิดขึ้นแห่งพระอริยสงฆ์สาวก และเป็นวันที่พระรัตนตรัยสมบูรณ์ คือ ครบ ๓ รัตนะ จึง
 มาประชุมกันแล้ว ณ ที่นี้ถือสักการะเหล่านี้ ทำกายของตนให้เป็นดังภาชนะรับเครื่องสักการะ
 ระลึกถึงพระคุณตามเป็นจริงทั้งหลายของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น จักทำประทักษิณสิ้นวาระ
 สามรอบซึ่งพระสถูป (พระพุทธรูปปฏิมา) นี้ บูชาอยู่ด้วยสักการะอันถือไว้แล้วอย่างไร

ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ขอเชิญพระผู้มีพระภาคเจ้าแม่เสด็จปรินิพพานานมาแล้ว ยัง
 ปรากฏอยู่ด้วยพระคุณสมบัติอันข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลายจะพึงรู้โดยความเป็นอติคารมณฺ์ จง

ทรงรับเครื่องสักการะ อันข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลายถือไว้แล้วนี้ เพื่อประโยชน์ เพื่อความสุข แก่ข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลายสิ้นกาลนาน เทอญ.

คำถวายกระตังสำหรับลอยประทีป

มะยัง อิมินา ปะทีเปนะ อะสุกายะ นัมมะทายะ นะทียา ปุลิเน จูติง มุณีโน ปาทะวะลัญชัง อะภิปูเชมะ อะยัง ปะทีเปนะ มุณีโน ปาทะวะลัญชัสสะ ปุชา อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ สังวัตตะตุ.

คำแปล

ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอบูชา ซึ่งรอยพระพุทธบาท ที่ตั้งอยู่เหนือหาดทรายในแม่น้ำชื่อนัมมทานที โนน ด้วยประทีปนี้ กิริยาที่บูชารอยพระพุทธบาทด้วยประทีปนี้ ขอจงเป็นไปเพื่อประโยชน์ และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายสิ้นกาลนาน เทอญ ฯ

คำภาวนาเมื่อยกมือไหว้พระ

(ยกมือไหว้พระพุทธว่า) สาธุ พุทฺธัง วันทามิ

(ยกมือไหว้พระธรรมว่า) สาธุ ธัมมัง วันทามิ

(ยกมือไหว้พระสงฆ์ว่า) สาธุ สังฆัง วันทามิ

คำอธิษฐานเมื่อจบของต่าง ๆ ถวายพระ

สุทินนัง ะตะ เม ทานัง อาสะวัคชะยาอะหัง นิพพานัง โหตุเม อะนาคะเต กาลे

คำอาราธนาพระเครื่อง

พุทฺธัง อาราธะนาณัง

ธัมมัง อาราธะนาณัง

สังฆัง อาราธะนาณัง

พุทฺธัง ปะสิทฺธิ เม

ธัมมัง ปะสิทฺธิ เม

สังฆัง ปะสิทธิ เม

คำภาวนาเวลาก่อพระเจดีย์ทราย

อิมัง วาลุกัง เจตียัง อะธิฐฐามิ

คำภาวนาเวลาไปเยี่ยมศพ

อะวัสสัง มะยา มะริตัพพัง

คำภาวนาเวลารดน้ำศพ

(แบบที่ ๑) กายะกัมมัง วจีกัมมัง มะโนกัมมัง อะโหสิกัมมัง สัมพะปาปัง วินัสสะตุ

(แบบที่ ๒) อิหัง มะตะกะสะรีรัง อุทะกัง วยะ สิญจิตัง อะโหสิ กัมมัง

คำถวายผ้าไตรอุทิศแก่ผู้ตาย

อิมานิ มะยัง ภันเต ติจีวะรานิ อัยยัสสะ เทมะ สาธุ โน ภันเต อะยัง ติจีวะระปุชาวิปาโก อัม
หากัง มาตาปีตุอาทินัง ญาตีนัง กาละกะตานัง สังวัตตะตุ อัมหากัง มาตาปีตุอาทะโย ญาตะกา
ทานะปัตตัง ละภันตุ อัมหากัง เจตะสา ฯ

คำแปล

ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอถวายไตรจีวรนี้แก่พระผู้เป็นเจ้า ข้าแต่พระ
ผู้เป็นเจ้าผู้เจริญ อันว่าผลวิบากของการบูชาด้วยไตรจีวรนี้ จงเป็นไปเพื่อญาติทั้งหลาย มีมารดา
บิดาของข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นต้น จงได้ส่วนแห่งทานนี้ ตามความประสงค์ ของพวกข้าพเจ้าทั้ง
หลาย เทอญ ฯ

คำภาวนาเวลาทอดผ้าหน้าศพ

นามะรูปัง อะนิจัจัง นามะรูปัง ทุกขัง นามะรูปัง อะนัตตา

คำภาวนาเวลาจุดศพ

(แบบที่ ๑) อะสุจิ อะสุกัณฐิ กัมมัฏฐานัง ภาเวติ

(แบบที่ ๒) จุติ จุตัง อะระหัง จุติ

(แบบที่ ๓) อะยมปิ โข เม กาโย เอวัง ภาวี ชัมโม เอวัง อะนะตีโต

คำกรวดน้ำแบบสั้น

อิทัง เม ญาตินัง โหตุ สุขิตา โหนตุ ญาตะโย

ขอบุญนี้จงสำเร็จ แก่ญาติทั้งหลาย ของข้าพเจ้าเถิด ขอให้ญาติทั้งหลายจงเป็นสุข ๆ

เถิด

คำบูชาพระพุทธรเจ้า

ข้าพระพุทธเจ้า ขอบูชาพระพุทธรเจ้า ด้วยดอกไม้ รูปเทียนเหล่านี้ ขอพระพุทธรองค์จงทรงรับ
ซึ่งดอกไม้รูปเทียนเหล่านี้ เพื่อประโยชน์สุขแก่ข้าพระพุทธเจ้า สิ้นกาลนาน เทอญ

(หมายเหตุ ถ้ามีเพียงดอกไม้ ก็ควรจะว่าเฉพาะดอกไม้ หรือถ้ามีสิ่งใดก็ว่าเฉพาะสิ่งนั้น)

ปวารณาบัตร

ข้าพเจ้าขอถวายจุดปัจจัย แต่พระคุณท่านเป็นมูลค่า.....บาท หากพระคุณท่าน
ประสงค์สิ่งใดขอได้โปรดเรียกจากไวยาวัจกร ด้วยเทอญ.

คำจบขันข้าวใส่บาตร

ข้าวของข้าพเจ้า ขาวดังดอกบั้ง ยกขึ้นเหนือหัว ถวายแต่พระสงฆ์ จิตใจจำนง ตรงต่อพระ
นิพพาน

คำจบเงินทำบุญ

ทรัพย์ของข้าพเจ้า ได้มาโดยบริสุทธิ์ ขอบูชาพระพุทธร บูชาพระธรรม บูชาพระสงฆ์ จิตใจ
จำนง ตรงต่อพระนิพพาน ขอให้ถึงเมืองแก้ว ขอให้แคล้วปวงมาร ขอให้พบพระศรีอารีย์ ใน
อนาคตกาลนั้น เทอญ.

คำถวายเครื่องสังเวยพระภูมิ

นะโม เม พระภูมิเทวานัง ฐปะทีปะ จะ ปุปผัง ลักการะวันทะนัง ฐปะพะยัญชนะนะสัมปันนัง
โกชะนानัง ฐาลีนัง สะปะริวารัง อุทะกังวะรัง อาคัจฉันตุ ปะริภุญชันตุ ลัพพะทา หิตายะ
สุขายะ สันติเทวา มะหิททิกา เตปี อัมเห อะนุรักขันตุ อาโรคะเยนะ สุขะนะ จะ.

คำลาเครื่องสังเวยพระภูมิ

อายันตุ โภจนโต อิระ ทานะสีละ เนกขัมมะปัญญา สะหะ วิริยะ ชันตี ลักจาธิฐฐานะ เมตตุ
เปกขายุทธายะโว ทิสสาวิณะติ อะเสสะโต.

คำบูชาพระภูมิด้วยดอกไม้ธูปเทียนหรือพวงมาลัย

ภุมมัตถิมิง ทิสสาภาเค สันติ ภุมมา มะหิททิกา
เตปี อัมเห อะนุรักขันตุ อาโรคะเยนะ สุขะนะ จะ ฯ

คำอธิษฐานปิดทองลูกนิมิต

ขอเดชะ	บุญทาน	การกุศล
ปิดนิมิต	อุโบสถ	ทศพล
เริ่มลูกต้น	กลางโบสถ์	โชติตระการ
เป็นนิมิต	ลูกเอก	เสกประสาท
งามโอภาส	มาศเฉลิม	เสริมสิณฐาน
เป็นนิมิต	เตื่อนตา	สาธุการ
ท่ามกลางงาน	บุญพิธี	ผูกสีมา
เกิดชาติหน้า	อย่ารู้เข็ญ	ได้เป็นใหญ่
รูปวิไล	เป็นเสน่ห์	ดั่งเลขา
ปิดนิมิต	ลูกทิศ	บูรพา
ให้ก้าวหน้า	เกียรติยศ	ปรากฏไกล
ปิดนิมิต	ลูกทิศ	อากาศ

ขอให้เท-	วาประสิทธิ์	พิสมัย
ปิดนิมิต	ทิศทักษ์-	ษิณคักคิชัย
ให้สมาใจ	สมบัติ	วัฒนา
ปิดนิมิต	ลูกทิศ	หรรดี
ขอให้ชี-	วิตม่น	ชันษา
ปิดนิมิต	ทิศประจิม	อิมุรา
ปรารธนา	ใดได้	ตั้งใจปอง
ปิดนิมิต	ทิศพายัพ	ดับทุกข์โศก
นिरาศโรค	นिरาศภัย	ร้ายทั้งผอง
ปิดนิมิต	ทิศอุดร	กรประคอง
ได้เงินทอง	สมหมาย	ทุกรายการ
ปิดนิมิต	ทิศอีสาน	ประการท่าย
ให้สมหมาย	ได้สุข	ทุกสถาน
รวมเกล้าลูก	สุกใส	ใจเบิกบาน
กว่าจะถึง	ซึ่งนิพพาน	เมื่อนั้น เทอญ.
ธรรมสาธก		

คำถวายคัมภีร์พระธรรม

มะยัง ภันเต อิมัง สะปะริวารัง โปฏฐะกะคันถัง พะหุชชะนะหิตายะ พะหุชชะนะสุขายะ มะ
 หาเถเรหิ ยุตตปะยุตตัง ชัมมิกัง ชัมมะลัทธัง จาตุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ
 สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมัง สะปะริวารัง โปฏฐะกะคันถัง พะหุชชะนะหิตายะ พะหุช
 ชะนะสุขายะ มะหาเถเรหิ ยุตตปะยุตตัง ชัมมิกัง ชัมมะลัทธัง ปะฐักคัณหาทู อัมหากัง ที
 ฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย ซึ่งคัมภีร์พระธรรม อันพระมหาเถระทั้ง
 หลาย ชำระสอบทานแล้วอันเกิดขึ้นโดยชอบธรรมอันได้มาโดยชอบธรรม กับทั้งบริวารนี้ แก่

พระภิกษุสงฆ์ ผู้มีในทิศทั้ง ๔ ขอพระภิกษุสงฆ์จะรับ ซึ่งคัมภีร์พระธรรม อันพระมหาเถระทั้งหลาย ชำระสอบทานแล้ว อันเกิดขึ้นแล้วโดยชอบธรรม อันได้มาโดยธรรม กับทั้งบริวารนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำถวายเวจกุฎี

มะยัง ภันเต, อิมัง, วัจจะกุฎิง, อาคะตนาคะตัสสะ, จาคุกทิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ, โอลฺลชชะยามะ, สาธุ โน ภันเต, ภิกขุสังโฆ, อิมัง, วัจจะกุฎิง, ปะฏิคคัณหาตุ, อัมหากัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย เวจกุฎีหลังนี้แก่พระภิกษุสงฆ์ ผู้มีในทิศทั้ง ๔ ที่มาแล้วก็ดี ยังไม่มาแล้วก็ดี ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับ เวจกุฎีหลังนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ ฯ

คำถวายยาบำบัดความป่วยไข้

อิมานิ มะยัง ภันเต, คิลานะเภสัชชานิ สะปะริวารานิ, สังฆัสสะ โอลฺลชชะยามะ, สาธุ โน ภันเต, สังโฆ, อิมานิ, คิลานะเภสัชชานิ, สะปะริวารานิ, ปะฏิคคัณหาตุ, อัมหากัญจะ, มาตาปีตุอาทินัญจะ, ญาคะกานัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ สุขายะ.

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย ยาบำบัดความป่วยไข้ กับทั้งเวชภัณฑ์ทั้งหลายเหล่านี้ แก่พระสงฆ์ ขอพระสงฆ์จงรับยาบำบัดความป่วยไข้ และเวชภัณฑ์ทั้งหลายเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลายเพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ญาติทั้งหลาย มีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำถวายพระพุทธรูป

อิมัง ภันเต พุทธะรูปัง สังฆัสสะ โอลุชชยามะ อายะติง สาสะนัสสะ อะติโรจะนายะ จะ
 ถาวะรายะ จะ สาธุ โน ภันเต สังโฆ อิมัง พุทธะรูปัง ปะภิกคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง
 หิตายะ. สุขายะ

คำแปล

ข้าแต่ท่านทั้งหลายผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย ซึ่งพระพุทธรูปนี้ แก่พระสงฆ์ เพื่อ
 ความรุ่งเรือง และเพื่อความถาวร แห่งพระศาสนาต่อไป ข้าแต่ท่านทั้งหลายผู้เจริญ ขอพระ
 สงฆ์จงรับ ซึ่งพระพุทธรูปนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้ง
 หลายสิ้นกาลนาน เทอญ ฯ

คำถวายเสนาสนะ กุฎี วิหาร

อิมานิ มะยัง ภันเต, เสนาสนานิ, อาคะตนาคะตัสสะ, จาคุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ,
 โอลุชชยามะ, สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมานิ, เสนาสนานิ, ปะภิกคัณหาตุ, อัมหากัง ที
 ฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ,

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายเสนาสนะเหล่านี้ แก่พระภิกษุสงฆ์ ผู้มีใน
 ทิศทั้ง ๔ ที่มาแล้วก็ดี ยังไม่มาก็ดี ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับเสนาสนะเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้ง
 หลาย เพื่อประโยชน์และความสุข, แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำขอบวชชี

เอสาหัง ภันเต, สุจิระปะรินิพพุตัมปิ, ตัง ภะคะวันตัง สาระณัง คัจฉามิ, ชัมมัญจะ ภิกขุสัง
 ฆัญจะ, ปัพพัชชัง มัง ภันเต, สังโฆ ชาเรตุ อชชะตักเค ปาณูปตัง, สาระณัง คะตัง.

คำแปล

ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าขอถึงสมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้า แม้เสด็จดับขันธปรินิพพานนานแล้ว
 กับทั้งพระธรรมและพระสงฆ์ว่าเป็นสรณะที่พึ่งที่ระลึก ขอพระสงฆ์จงจำข้าพเจ้าไว้ว่าเป็นผู้
 บวชในพระธรรมวินัย ผู้ถึงพระรัตนตรัยเป็นสรณะตลอดชีวิต ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

คำอาราธนาศีล

มะยัง ภันเต ติสระระณณะ สะหะ อัญฐะ สีตานิ ยาจามะ (๓ ครั้ง)
(ถ้าคนเดียวว่า อะหัง แทน มะยัง และ ยาจามิ แทน ยาจามะ)

นะมะการคาถา

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ (๓ ครั้ง)

ไตรสรณาคมน์

	พุทฺธัง	สะระณัง	คัจฉามิ
	ชัมมัง	สะระณัง	คัจฉามิ
	สังฆัง	สะระณัง	คัจฉามิ
พุทฺธัมปิ	พุทฺธัง	สะระณัง	คัจฉามิ
พุทฺธัมปิ	ชัมมัง	สะระณัง	คัจฉามิ
พุทฺธัมปิ	สังฆัง	สะระณัง	คัจฉามิ
ตะตฺถัมปิ	พุทฺธัง	สะระณัง	คัจฉามิ
ตะตฺถัมปิ	ชัมมัง	สะระณัง	คัจฉามิ
ตะตฺถัมปิ	สังฆัง	สะระณัง	คัจฉามิ

(พระท่านว่า) ติสระระณะ คณะนัง นิฏฐิตัง (รับว่า) อามะ ภันเต.

คำสมาทานศีล

๑. ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทียามิ (ข้าพเจ้าสมาทานซึ่งสิกขาบท คือ เว้นจากฆ่าสัตว์ด้วยตนเองและไม่ใช้ให้ผู้อื่นฆ่า)
๒. อะทินนาทานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทียามิ (ข้าพเจ้าสมาทานซึ่งสิกขาบท คือ เว้นจากลัก, น้อ ของผู้อื่นด้วยตนเองและไม่ใช้ให้ผู้อื่นลัก น้อ)
๓. อะพรัหมะจะรียา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทียามิ (ข้าพเจ้าสมาทานซึ่งสิกขาบท คือ เว้นจากอสังกรรม กรรมอันเป็นข้าศึกแก่พรหมจรรย์)

๔. มุสาวาทา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ (ข้าพเจ้าสมาทานซึ่งสิกขาบท คือ เว้นจากพูดเท็จ คำไม่เป็นจริง และคำล่อลวงอำพรางผู้อื่น)

๕. สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐาณา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ (ข้าพเจ้าสมาทานซึ่งสิกขาบท คือ เว้นจากการดื่มกินสุรา และเมรัยเครื่องดองของทำใจให้คลั่งไคล้ต่าง ๆ)

๖. วิกาละโภชนะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ (ข้าพเจ้าสมาทานซึ่งสิกขาบท คือ เว้นจากบริโภคอาหารในเวลาวิกาล)

๗. นัจจะตีตะวาทิตะวิสุกะทัสสะนา มาลาตันชะวิเลปะนะธารณะ มัณฑะนะวิภูสะนัญญาณา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ (ข้าพเจ้าสมาทานซึ่งสิกขาบท คือ เว้นจากดู ฟัง ฟ้อนรำ ขับร้องและประโคมเครื่องดนตรีต่าง ๆ และดูการเล่นที่เป็นข้าศึกแก่กุศล และทอดทรง ตกแต่งร่างกายด้วยเครื่องประดับและดอกไม้ของหอม เครื่องทาเครื่องย้อม ผัดผัดใ้ห้งามต่าง ๆ)

๘. อูจจาสะยะนะมะหาสะยะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ (ข้าพเจ้าสมาทานซึ่งสิกขาบท คือ เว้นจากนั่งนอนเหนือเตียง ตั่ง มีเท้าสูงเกินประมาณ และที่นั่ง ที่นอนอันสูงใหญ่ ภายในใ้ส่นุ่นและสำลี อาสนะอันวิจิตรไปด้วยลวดลายงามด้วยเงินทองต่าง ๆ)

อิมาหิ อัญญะ สิกขาปะทานิ สะมาทิยามิ (๓ ครั้ง)

คำแสดงตนเป็นพุทธมามกะ

เอสาหัง ภันเต, สุจิริะปรินิพพุตัมปิ, ตัง ภาคะวันตัง สละระนัง คัจฉามิ, ฆัมมัญจะ สังฆัมมัญจะ พุททะมามะโกติ, มัง สังโฆ ชาเรตุ ฯ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ, ข้าพเจ้าถึงพระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์นั้น, แม้ปรินิพพานไปนานแล้ว, ทั้งพระธรรมและพระสงฆ์, เป็นสรณะที่ระลึกนับถือ, ขอพระสงฆ์จงจำข้าพเจ้าไว้ว่าเป็นพุทธมามกะ ผู้รับเอาพระพุทธรเจ้าเป็นของตน คือ ผู้นับถือพระพุทธรเจ้า ฯ

หมายเหตุ.-

๑. ถ้าเป็นหญิงคนเดียวเปลี่ยน พุททะมาโกติ เป็น พุททะมามะกาติ

๒. ถ้าปฏิญาณพร้อมกันหลายคนทั้งชาย-หญิง คำปฏิญาณให้เปลี่ยนเฉพาะคำที่ขีดเส้นใต้ไว้ดังต่อไปนี้

เอสาหัง	ชายเปลี่ยนเป็นว่า	เอเต มะยัง
	หญิงเปลี่ยนเป็นว่า	เอตา มะยัง
คัจฉามิ	เปลี่ยนเป็นว่า	คัจฉามะ
พุทระมามะโกติ	เปลี่ยนเป็นว่า	พุทระมามะกาติ (ทั้งชาย และ หญิง)
มัง	เปลี่ยนเป็นว่า	โน

คำประกาศองค์อุโบสถ

อัชชะ โภจนโต ปักข์สสะ อัญญะมีทิวะโส เอเวรุโป โข โภจนโต ทิวะโส, เอเวรุโป โข โภจนโต ทิวะโส พุทเธนะ ภาคะวะตา ปัญญัตตัสสะ ชัมมัสสะวะนัสสะ เจอะ ตะทัตถายะ อุปาสะกะอุปาสิกานัง อุโปสะถัสสะ จะ กาโล โหติ, หันทะ มะยัง โภจนโต สัพเพ อิธะสะมาคะตา ตัสสะ ภาคะวะโต ชัมมานุชัมมะปะฏิปัตติยา ปุชชะนัตถายะ อิมัญจะ รัตติง อิมัญจะ ทิวะสัง อัญญังคะสะมันนาคะตัง อุโปสะถัง อุปะวะปสิสสามาติ กาละปะริจเณ ทัง กัตวา ตัง ตัง เวระมะณิง อารัมมะณัง กะริตวา อาวิกขิตตะจิตตา หุตวา สักกัจจิง อุโปสะถัง สะมาทียะยามะ อีทิสัง หิ อุโปสะถัง สัมปัตตานัง อัมหากัง ชีวิตัง มา นิรัตตะกัง โหตุ

คำแปล

ขอประกาศเริ่มเรื่องความที่จะสมาทานรักษาอุโบสถ อันพร้อมไปด้วยองค์แปดประการ ให้สาธุชนที่ได้ตั้งจิตสมาทานทราบทั่วกันก่อน แต่สมาทาน ณ บัดนี้ ด้วยวันนี้เป็นวันอัญญะมีดีถีที่แปด (ถ้าวันพระ ๑๕ คำว่า วันปัจฉิมะระสีดีถีที่สิบห้า ๑๔ คำว่า วันจาทุทหะสีดีถีที่สิบสี่) แห่งปักข์มาถึงแล้ว ก็แหละวันเช่นนี้ เป็นกาลที่สมเด็จพระเจ้าทรงบัญญัติแต่งตั้งไว้ให้ประชุมกันฟังธรรมและเป็นกาที่จะรักษาอุโบสถของ อุปาสิกอุปาสิกาทั้งหลายเพื่อประโยชน์แก่การฟังธรรมนั้นด้วย เชิญเถิดเราทั้งหลายทั้งปวงที่ได้มาประชุมพร้อมกัน ณ ที่นี้ ฟังกำหนดกาลว่าจะรักษาอุศตสพสถตลอดวันหนึ่งกับคืนหนึ่งนี้ แล้วถึงทำความเว้นโทษนั้น ๆ เป็นอากรมณ์ คือ

- เว้นจากฆ่าสัตว์ ๑
- เว้นจากลักขโมยสิ่งของที่เขาไม่ให้ ๑
- เว้นจากประพฤติกกรรมที่เป็นข้าศึกแก่พรหมจรรย์ ๑
- เว้นจากเจรจาคำเท็จล่อลวงผู้อื่น ๑
- เว้นจากดื่มสุราเมรัยอันเป็นเหตุที่ตั้งแห่งความประมาท ๑

-วันจากบริโภคน้ำอาหารตั้งแต่เวลาพระอาทิตย์เที่ยงแล้วไปจนถึงเวลาอรุณขึ้นมาใหม่๑

-วันจากฟ้อนรำขับร้องและประโคมเครื่องดนตรีต่าง ๆ แต่บรรดาที่เป็นข้าศึกแก่บุญกุศลทั้งสิ้น และตัดทรงประดับตกแต่งร่างกายด้วยดอกไม้ของหอม เครื่องประดับเครื่องทาเครื่องย้อม ผัดผิวทำกายให้วิจิตรงดงามต่าง ๆ อันเป็นเหตุที่ตั้งแห่งความกำหนดยินดี ๑

-วันจากนั่งนอนเหนือเตียงตั้งม้าที่มีเท้าสูงเกินประมาณ และที่นั่งที่นอนใหญ่ภายในมีนุ่นและสำลี และเครื่องปูลาดที่วิจิตรด้วยเงินและทองต่าง ๆ ๑

อย่าให้มีจิตฟุ้งซ่านส่งไปอื่น พึงสมาทานเอาองค์อุโบสถทั้งแปดประการโดยเคารพ เพื่อจะบูชาสมเด็จพระผู้มีพระภาคพระพุทธเจ้านั้น ด้วยกรรมมานุกรรมปฏิบัติ อนึ่งชีวิตของเราทั้งหลายที่ได้เป็นอยู่รอดมาถึงวันอุโบสถเช่นนี้ จงอย่าได้ล่วงไปเสียเปล่าจากประโยชน์เลย

เมื่อหัวหน้าประกาศจบแล้ว อุบาสกอุบาสิกาพียงนั่งคุกเข่ากราบพร้อมกัน ๓ ครั้ง แล้วกล่าวคำอาราธนาอุโบสถศีลพร้อมกันว่าดังนี้

คำอาราธนาอุโบสถศีล

มะยัง ภันเต, ติสระणेณะ สะหะ, อัญจันตะมะนนาคะตัง, อุโปสะถัง ยาจา มะ, ทุตติยัมปิ มะยัง ภันเต, ติสระणेณะ สะหะ, อัญจันตะมะนนาคะตัง, อุโปสะถัง ยาจา มะ, ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต, ติสระणेณะ สะหะ, อัญจันตะมะนนาคะตัง, อุโปสะถัง ยาจา มะ,

ต่อจากนี้ ควรตั้งใจรับสรณคมน์และศีลโดยเคารพ คือประนมมือ ว่าตามคำที่พระสงฆ์บอกเป็นตอน ๆ ว่า

นะโม	ตัสสะ	ภะคะวะโต	อะระหะโต	สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโม	ตัสสะ	ภะคะวะโต	อะระหะโต	สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโม	ตัสสะ	ภะคะวะโต	อะระหะโต	สัมมาสัมพุทธัสสะ
		พุทฺธัง	สระณะง	คัจฉามิ
		ธัมมัง	สระณะง	คัจฉามิ
		สังฆัง	สระณะง	คัจฉามิ
ทุตติยัมปิ	พุทฺธัง	สระณะง		คัจฉามิ
ทุตติยัมปิ	ธัมมัง	สระณะง		คัจฉามิ
ทุตติยัมปิ	สังฆัง	สระณะง		คัจฉามิ
ตะติยัมปิ	พุทฺธัง	สระณะง		คัจฉามิ

ตะตียัมปิ รั้มมัง สระระณัง คัจฉามิ
 ตะตียัมปิ สังฆัง สระระณัง คัจฉามิ

เมื่อพระสงฆ์กล่าวว่า ตีสระระณะคะมะณัง นิฏฐิตัง ผู้รับศีลพึงรับว่า “อามะ ภัณฑะ” แล้วตั้งใจสมาทานศีลตามที่พระท่านนำให้กล่าวสมาทานต่อไปดังนี้.-

ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

อะทินนาทานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

อะพรหมจะรียา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

มุสาวาทา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐาณา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

วิกาละโภชะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

นัจจะคีตะวาทิตะวิสุกะทัสสะนา มาลาคันธะวิเลปะนะธาระณะ มัณฑะนะวิภูสะ
 นัฏฐาณา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

อุจจาสะยะนะมะหาสะยะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

อิมัง อัญญังคะสะมันนาคะตัง, พุทธะบัญญัติตัง อุโปสะถัง, อิมัญจะ รัตติง อิมัญจะ
 ทิวะสัง, สัมมะเทวะ อะภิรักขิตุง สะมาทิยามิ

(หยุดรับเพียงเท่านั้น) ต่อจากนี้ พระสงฆ์จะกล่าวว่า

อิมานิ อัญญะ สิกขาปะทานิ อุโปสะถะสีละวะเสนะ สะรุกััง กัตถวา อัปะปะ
 มาเทนะ รักขิตัพพานิ

(ผู้รับศีลพึงรับพร้อมกันว่า) อามะ ภัณฑะ (เสร็จแล้วพระสงฆ์จะกล่าวต่อไปว่า)

สีเลนะ สุคะติง ยันติ

สีเลนะ โภคะสัมปะทา

สีเลนะ นิพพุติง ยันติ

ตัสมะ สีสัง วิโสทะเย

ผู้รับศีลพึงกล่าวพร้อมกันว่า “สาธุ ภัณฑะ” และกราบ๓ ครั้ง

ผู้รับศีลพึงกล่าวพร้อมกันว่า “สาธุ ภัณฑะ” และกราบ๓ ครั้ง แล้วนั่งราบพับเพียบ
 ประนมมือ ถ้ามีการฟังธรรมต่อจากนี้ก็พึงอาราธนาธรรมพร้อมกันดังนี้

คำอาราธนาธรรมพิเศษ

จาทุททะสี ปันณะระสี

ยา จะ ปักขัสสะ อัญญะมี

กาลา พุทธะนะ ปันญัตตา

สัทธัมมัสสะวะนัสสิเม

อัญญะมี โข อะยันทานิ

สัมปัตตา อะภิลักขิตา

เตนายัง ปะริสา รั้มมัง

โสตุง อิตะ สะมาคะตา

สาธุ อัยโย ภิกขุสังโฆ

กะโรตุ รั้มมะเทสะนัง

อะยัญจะ ปริสา สัพพา อัญญิกัตวา สุณาตุ ตันติ ฯ
 หมายเหตุ.-ถ้าเป็นวันขึ้นหรือแรม ๑๕ คำ ให้เปลี่ยน อัญญะมี เป็น ปัทมณะระสี, ถ้าเป็น
 วันแรม ๑๕ คำ ให้เปลี่ยน อัญญะมี เป็น จาทุททะสี นอกนั้นเหมือนกันหมด
 เสร็จแล้วพึงตั้งใจรับฟังพระธรรมเทศนาด้วยความเคารพจนกระทั่งจบ เมื่อฟังธรรมจบแล้ว
 พึงให้สาธุการและสวดประกาศตนเป็นอุบาสกอุบาสิกาพร้อมกัน ดังต่อไปนี้ว่า.-

คำสวดประกาศตน

สาธุ สาธุ สาธุ

อะหัง พุทธัญจะ ฐัมมัญจะ	สังฆัญจะ สรรระณัง คะโต (หญิงว่า คะตา)
อุปาสะกัตตัง (หญิงว่าอุปาสิกัตตัง)	เทเสสิง ภิกขุสังฆัสสะ สัมมุขา
เอตัง เม สรรระณัง เขมมัง	เอตัง สรรระณะมุตตะมัง
เอตัง สรรระณะมาคัมมะ	สัพพะทุกขา ปะมุจจะเย
ยะถาพะลัง จะเรยยาหัง	สัมมาสัมพุทฺธะสาสะนัง
ทุกขะนิสสรระณัสเสวะ	ภาคี อัสสัง(หญิงว่า ภาคินิสสัง)อะนาคะเตฯ

คำขอขมาโทษต่อพระรัตนตรัย

กาเยนะ วาจาเย วะ เจตตะสา วา

พุทฺธะ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง
 พุทฺโธ ปะฎิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง
 กาลันตะเร สังวะริตฺตุง วะ พุทฺธะ

กาเยนะ วาจาเย วะ เจตตะสา วา

ฐัมเม กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง
 ฐัมโม ปะฎิคคัณหะติ อัจจะยันตัง
 กาลันตะเร สังวะริตฺตุง วะ ฐัมเม

กาเยนะ วาจาเย วะ เจตตะสา วา

สังฆะ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง
 สังโฆ ปะฎิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง
 กาลันตะเร สังวะริตฺตุง วะ สังฆะ ฯ

ในวันนั้น ถ้าผู้รักษาอุโบสถศีลมีความประสงค์จะกลับบ้าน พึงกล่าวคำลาพระ
 กลับบ้านต่อหน้าพระสงฆ์ดังนี้

คำลาพระเพื่อกลับบ้าน

หันทะทานิ มะยัง ภัันเต, อาปุจจามะ,
พะหุกิจจา มะยัง, พะหุกระระณียา.

พระสงฆ์ผู้รับการลาท่านจะกล่าวตอบว่า “ยัสสะทานิ ตุมเห กาลัง มัญญูถะ” และอุบาสกอุบาสิกาผู้กล่าวคำลาฟังกล่าวตอบท่านว่า “สาธุ ภัันเต” เสร็จแล้วกราบ ๓ ครั้ง เป็นเสร็จพิธี

คำถวายข้าวพระพุทธ

อิมัง สุปะพะยัญชนะสัมปันนัง สีลีนัง โอทะนัง อุทะกัง ะรัง พุทธัสสะ ปุเชมิ.

คำลาข้าวพระพุทธ

เสสัง มังคะลา ยาจามิ หรือจะกล่าวว่ เสสัง มังคะลัง ยาจามิ ก็ได้

คำกรวดน้ำแบบสั้นหรือแบบที่สั้นที่สุด

อิทัง เม ญาตีนัง โหตุ แปลว่า ขอให้ผลส่วนบุญนี้ จงสำเร็จประโยชน์แก่หมู่ญาติของข้าพเจ้าเถิด,

จะต่อเพิ่มว่า “สุชิตา โหนตุ ญาตะโย แปลว่า ขอให้ญาติทั้งหลายจงมีความสุขเถิด” อย่างนี้ก็ได้ ๕

กรวดน้ำอุทิศส่วนบุญกุศลไปให้ใคร ?

การกรวดน้ำอุทิศส่วนบุญกุศลนั้น เป็นการอุทิศส่วนบุญส่วนกุศลไปให้แก่ ญาติสายโลหิตและมิตรสหายที่ล่วงลับไปเกิดเป็นปรตัตตูปชีวีเปรต

วิธีนิยมในการกรวดน้ำ

การกรวดน้ำ นั้น นิยมทำกันอย่างนี้ คือ เตรียมน้ำสะอาดใส่ภาชนะ จะเป็นนคณที แก้วน้ำ ขวดน้ำ หรือขัน อย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ และหาภาชนะสำหรับรองน้ำกรวดไว้ให้พร้อม พอพระเริ่มอนุโมทนาขึ้นบทว่า “ยถา วาริวหา.....” ก็เริ่มกรวดน้ำ (รินน้ำ) ลงในภาชนะรอง โดยตั้งใจนีกอุทิศส่วนบุญส่วนกุศลตามแบบกรวดน้ำทั่วไป เมื่อพระว่าจบและขึ้นบทว่า สัพพีติโย....พร้อมกัน ผู้กรวดน้ำพึงหยุดกรวดน้ำแล้วประนมมือรับพรเสร็จแล้วจึงนำน้ำที่กรวดนั้นไปเทลงบนดินที่สะอาด หรือที่โคนต้นไม้ก็ได้